

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4530/2023
09.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Вујовић, адвокат из ..., против туженог пољопривредног предузећа „Ратар“ д.о.о. из Јаше Томића, чији је пуномоћник Штефанија Пацек, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1323/22 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 09.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1323/22 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1323/22 од 15.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1653/20 од 17.03.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац стекао право својине на парцели број .., ливада треће класе у површини од 43 ара, 82м², уписаној у листу непокретности број .. КО ..., па је обавезан тужени да је дужан трпети укњижбу власништва у корист тужиоца у јавној евиденцији. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 48.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1323/22 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена, а пресуда Основног суда у Зрењанину П 1653/20 од 17.03.2022. године потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију на основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу

равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована примена материјалног права у побијаној пресуди, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и интереса равноправности грађана, нити за новим тумачењем права. Предмет тражене правне заштите је стицање права својине на непокретности одржајем. Побижана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање у овом конкретном предмету. Тужени се позива на сентенцу из пресуде ВКС Рев 2558/20 од 08.04.2021. године, али то није од значаја за решење ове правне ствари, јер је чињенично-правна ситуација у тој одлуци другачија, па стога нису испуњени услови да се у овом случају дозволи посебна ревизија ради уједначавања судске праксе.

Имајући у виду изнете разлоге, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. тачка 5. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Сходно одредби члана 403. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења права својине тужилац је поднео 12.11.2020. године. Вредност предмета спора је 50.000,00 динара. Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијеног дела пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус (40.000 евра у динарској противвредности), следи да је ревизија туженог недозвољена.

У складу са изнетим, одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић